

Аніщенко О. Гуманістичний потенціал андрагогіки у вимірі педагогіки міграцій / Олена Аніщенко // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи: збірник наук. праць. – 2012. – Вип. 4. – С. 7-16.

УДК 374.7

Олена Аніщенко,
м. Київ

ГУМАНІСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АНДРАГОГІКИ У ВИМІРІ ПЕДАГОГІКИ МІГРАЦІЙ

Гуманістичний потенціал андрагогіки як теорії і практики освіти дорослих передусім передбачає орієнтацію на загальнолюдські цінності, визнання духовності людини як абсолютної цінності людського життя, її гідності, права на свободу, розвиток здібностей, гармонізацію стосунків між дорослим і суспільством, природою та ін. Нам імponує умовивід А.А. Алієва [1, с. 12] про те, що основна мета освіти дорослих – формування, розвиток морального характеру дорослої людини, що забезпечує гідний рівень та якість життя у матеріальному й духовному сенсі.

Водночас вважаємо за необхідне привернути увагу до нової галузі педагогічної науки – міграційної педагогіки (педагогіки міграцій, мігрантської педагогіки), яка ґрунтується на ідеях гуманістичної педагогіки, психології, принципах демократизації, толерантності, полікультурності. О.В. Бондаревська її тлумачить як інтегровану галузь сучасної педагогіки, що вивчає процес адаптації дітей мігрантів та їхніх сімей в іншомовному культурному просторі. На нашу думку, дослідження з міграційної педагогіки мають спрямовуватися не лише на вивчення проблеми дітей мігрантів, а ще й на освіту дорослих мігрантів. Така освіта передбачає виховання в учнів-мігрантів взаємопов'язаних властивостей, серед яких – високий рівень громадянської самосвідомості, почуття власної гідності, самоповага, самостійність, самодисципліна, незалежність суджень, здатність до орієнтації у різних життєвих ситуаціях, світі духовних цінностей, здатність приймати рішення і нести відповідальність за свої вчинки. Навчання й виховання учнів-мігрантів зумовлюють необхідність всебічної гуманітаризації змісту освіти, гуманізації її методів, форм і всієї системи виховних відносин.

У цьому контексті важливого значення набуває те, що діяльність дорослих, і зокрема дорослих мігрантів, є інваріантом усіх освітніх, професійних, культурних, політичних, етнічних, національних державно-суспільних і приватних соціально-економічних систем. На думку А.А. Алієва, „освіта дорослих як неперервний процес формування й

підтримки соціально визначеної діяльності дорослого є інваріантною складовою всіх соціальних інститутів держави і суспільства в цілому – від економіки, науки, культури до безпеки, захисту, оборони” [1, с. 4]. За нашим переконанням, наведений перелік доречно розширити галузями освіти, охорони здоров’я.

Пропонуємо більш детально розглянути проблему освіти дорослих у контексті розвитку світових міграційних процесів. При цьому доречно нагадати, що територіальні міграції (переміщення) поділяють на зовнішні міграції (еміграція та імміграція) за межі держави та внутрішні міграції – переїзди в межах державних кордонів однієї держави. Наша публікація присвячена саме проблемі освіти дорослих у контексті зовнішньої міграції.

Слід підкреслити, що міграційними процесами охоплено багато країн, соціальних груп населення, різні сфери суспільного життя. Серед причин їхнього поширення провідне місце посідають економічні. За кордон мігрантів передусім виштовхують бідність, відсутність адекватних умов працевлаштування, низькі зарплати, нестабільна економічна ситуація. На сучасному етапі розвитку суспільства міграції набули статусу нагальної світової проблеми. Вони є одним із чинників соціального перетворення й розвитку різних регіонів світу, тому політика інтеграції мігрантів із галузі загальних громадянських ініціатив переходить у площину стратегічно важливих завдань виживання країни. Вибір шляхів розв’язання цієї проблеми має передбачати аналіз досвіду інших держав, які зіткнулися з такими самими проблемами і вже упроваджують конкретні заходи у цій галузі.

Акцентуємо увагу на деяких статистичних матеріалах. Так, майже 3% населення світу, а це приблизно 190 млн. осіб, живе не у країні свого походження [14, с. 57]. Станом на 2010 р., загальна кількість трудових мігрантів у Росії становила 11,5 млн. осіб [8, с. 104; 10]. За даними 2009 р., понад чверть молдовської робочої сили живе і працює за кордоном [12, с. 18]. Щодо України, то за оцінкою Світового банку, Україна посідає п’яте місце у світі за кількістю трудових мігрантів. Зокрема, за даними Української Всесвітньої координаційної Ради, нині за кордоном працюють 3-3,5 млн. українців. Інші цифри наводять науковці Інституту народознавства НАНУ. Відповідно до їхніх експертних даних, за кордоном перебуває 4 млн. 500 тис. українських трудових мігрантів. Експерти Науково-дослідного інституту соціально-трудових відносин Міністерства праці та соціальної політики України вважають, що за кордоном працюють 8,6-15,1% чисельності всього населення України (станом на початок 2008 р.) та 19,5-34,1% економічно активного населення працездатного віку [5]. За оцінками експертів, найбільше українських заробітчан працюють у Росії, Італії, Португалії,

Іспанії, Чехії, Польщі та США. Так, із 410 тисяч іноземців, які мешкають у Чехії, українці складають 127 тисяч [3].

За нашим переконанням, еміграція, імміграція як складові міграційних процесів потребують посиленої уваги з боку держави. Так, для України характерні процеси як зовнішньої, так і внутрішньої міграції. Згідно з даними Управління Верховного комісару ООН у справах біженців в Україні (УВКБ ООН), упродовж 1996-2007 рр. у нашій країні статус біженця отримали понад 5 тисяч шукачів притулку. Окрім цього, у 2007 р. понад 2 тисячі осіб подали документи на отримання статусу біженця України. За твердженням Д. Плечка, старшого радника з правових питань УВКБ ООН в Україні, у 2010 р. до органів міграційної служби України надійшло 1500 заяв про надання статусу біженця в Україні. Більшість із них надійшли від громадян Афганістану, Сомалі, Узбекистану, Киргизстану. Проте у 2010 р. міграційні органи прийняли позитивні рішення про надання статусу тільки по 135 заявам [6]. Слід додати, що для України актуальні також і проблеми нелегальної міграції. Наприклад, лише у 2007 р. в Україні було затримано близько 20 тисяч осіб [9, с. 1].

У зв'язку з імміграцією іноземців до України викликає занепокоєння відсутність належного її регулювання, а також державних програм інтеграції іммігрантів. Це сприяє виникненню загрози маргіналізації, соціальної ізоляції іммігрантських груп, загостренню міжетнічної взаємодії, зростанню ксенофобських настроїв у населення, що в цілому негативно позначається на гомогенності українського суспільства [7]. Водночас за умови оптимального використання мігрантами власного людського потенціалу, самі мігранти та економіки країн, в яких вони мешкають, можуть одержати певні переваги. Тому урядами багатьох країн (кожним – із своїм показником успіху) було ініційовано цільові програми, які сприяють працевлаштуванню мігрантів. Такими програмами передбачено навчання мові, встановлення схем менторства, розробку та впровадження заходів щодо визнання іноземної кваліфікації та ін.

Викладене вище свідчить про актуальність організації практичної діяльності щодо соціальної, культурної адаптації мігрантів, членів їхніх родин. У цьому контексті важливого значення набуває освіта, й зокрема освіта дорослих мігрантів. Нам імпонує умовивід Keeley Brian, автора фундаментальної праці „Міжнародна міграція: глобалізація з людським обличчям” [14, с. 27] щодо зв'язку міжнародної міграції з економікою, демографією, політикою, національною безпекою, культурою, мовою і навіть релігією.

Різні культури і релігії, лінгвістичні „перешкоди”, бюрократія,

соціальна нерівність, вороже ставлення до „чужинців” і ряд інших причин зміцнюють бар’єри, які заважають інтеграції мігрантів до суспільств держав, обраних ними для нового життя. Одним із засобів подолання таких бар’єрів є система освіти дорослих. Таким чином, у контексті нашого дослідження безперечний науковий і практичний інтерес становить європейський досвід організації, поширення освіти дорослих мігрантів. На основі аналізу, узагальнення матеріалів, викладених у джерелах на електронних і паперових носіях [2; 8], виокремимо основні цільові групи, на які поширюється просвітницька, культурно-освітня діяльність щодо адаптації мігрантів до нових умов життя, а також ті, які безпосередньо мають сприяти інтеграції та адаптації мігрантів:

- дорослі мігранти;
- педагогічний персонал, покликаний задовольняти освітньо-культурні потреби дорослих мігрантів;
- організації, що опікуються освітою дорослих;
- органи влади (від муніципального до загальноєвропейського рівня).

Співпраця представників виокремлених вище цільових груп уможливило створення рекомендацій і порушення клопотань щодо корекції міграційної політики держави в цілому, а також політики у галузі адаптації мігрантів.

Акцентуємо увагу на тому, що 2009 р. у Санкт-Петербурзі на базі Інституту освіти дорослих „ПАНІ” було створено Міжрегіональний центр освіти мігрантів держав – учасниць СНД. Водночас практичний і науковий інтерес становить діяльність установи РАО „Інститут освіти дорослих” – базової організації з освіти дорослих і просвітницької діяльності держав – учасниць країн СНД. За її ініціативи розроблено проект „Створення правової і мовної адаптації трудових мігрантів”. На думку авторів проекту, організація освітньої діяльності у Центрах має здійснюватися з використанням новітніх інтерактивних технологій, серед яких – імітаційні та рольові ігри, тренінги, експериментальні вправи. Це зумовило необхідність передбачити оснащення центрів мультимедійними кабінетами, відповідними дидактичними матеріалами. Діяльність зазначеного центру спрямована на оптимізацію роботи діючих Центрів міграції у країнах – постачальниках мігрантів. Активна діяльність Центру насамперед має забезпечити рівновагу між спрощенням процедур дозволу на міграційну діяльність і контролем за міграційними потоками. Одне із першочергових питань, що вирішується Центром, – встановити, які форми міграції є бажаними і мають заохочуватися [8, с. 105].

На першому етапі проекту передбачено підготовку соціальних

працівників для роботи з мігрантами до переміщення в іншу країну. Наступний крок – створення програм підготовки фахівців для роботи з мігрантами. Основна мета та очікуваний результат програм – ефективна підготовка мігрантів до нової соціокультурної середовищі. Третя частина проекту визначає перспективи його розвитку:

- забезпечувати кращу поінформованість уряду і суспільства про ситуацію з мігрантами на конкретній території, можливість регулювати міграційні потоки;
- сприяти у розробці основ державної політики і програм, які надають стимули для впорядкування міграції та запобіганню неконтрольованій міграції;
- створення умов для дотримання дисципліни новими мігрантами; посилити захист прав мігрантів та дотримання юридичних зобов'язань у державах, які їх приймають;
- сприяти стабілізації міграційних потоків в обох країнах, забезпечити надійні та економічно ефективні послуги для осіб, які потребують міжнародної допомоги;
- забезпечити гуманітарною допомогою мігрантів та їхні сім'ї у надзвичайних і постконфліктних ситуаціях та ін.

Зазначимо, що у розвинених країнах світу багато уваги приділяється заохоченню іммігрантів до того, щоб вони відігравали значну роль в управлінні своєю інтеграцією. У зв'язку з цим набули поширення численні мовні курси та інформаційні програми, які мають практичне спрямування, описують адміністративну систему країни та необхідні формальності. Зворотний бік таких програм полягає в тому, що мігрантів все частіше просять продемонструвати, якими саме знаннями і навичками, необхідними для життя на новій батьківщині, вони володіють. Водночас мають місце ознаки зміщень у бік так званих „проактивних” політик міграції, спрямованих на сприяння заповненню певних прогалів у робочій силі, особливо у галузі інформаційних технологій, медицини, біоінженірингу.

Країнами Європи зміцнюється курс на збереження ядра європейської культури із використанням при цьому потенціалу некорінного населення, яке проживає у них. Саме таким чином проектується й упроваджуються сучасні європейські інтеграційні програми, в яких мігрантам передусім пропонують базові можливості для соціокультурної інтеграції – вивчення мови, доступність освіти [11]. Станом на 2006 р. завдяки фінансуванню Європейським соціальним фондом, 700 тисяч мігрантів і національних меншин одержали підтримку шляхом професійної орієнтації, індивідуальних консультацій з підприємництва, стажування і практики у компаніях [13].

Практичний інтерес становить досвід Німеччини щодо соціокультурної інтеграції мігрантів. Завдання інтеграції мігрантів до німецького соціуму законодавчо оформлено лише в 2005 р., ставши одним із провідних у внутрішній політиці. У 2000 р. було трансформовано законодавство про громадянство, 2005 р. ухвалено Закон про імміграцію, а в 2007 р. – Національний план інтеграції, що передбачає комплекс заходів з інтеграції мігрантів та їх нащадків.

Значну міжнародну діяльність у галузі освіти дорослих, у т. ч. і мігрантів, здійснюють неурядові організації Німеччини. Передусім йдеться про DVV International – Інститут з Міжнародного Співробітництва Німецької Асоціації Народних Університетів (Deutscher Volkshochschulverband (DVV)). Це федеральна асоціація 16 земельних асоціацій Народних Університетів (VHS – Volkshochschule). Вона представляє інтереси членів асоціації і близько 1000 Народних Університетів на федеральному, європейському і на міжнародному рівнях. Серед її основних завдань – сприяння розвитку освіти дорослих, розв'язанню проблем міграції, інтеграції та ін. Понад 140 представників організації працюють у різних країнах світу. У 2010 – 2011 рр. DVV International ініційовано міжнародну програму „Соціальна і економічна інтеграція внутрішніх мігрантів через освітні та розвивальні програми” EU / NSA&LA, проект щодо освіти дружин трудових мігрантів і безробітних.

Не викликає сумнівів те, що для України особливо важливе значення мають приклади, моделі навчання й перепідготовки дорослих мігрантів європейських держав. Як свідчить дослідження Д. Ахмеджанової, урядові структури (Єврокомісія, Рада Міністрів Північних Країн) визначають загальний вектор освітньої політики для дорослих і виділяють пріоритети, спираючись на експертну думку. А власне освітні програми реалізуються неурядовими організаціями, навчальними закладами, профінансованими на конкурсній основі. Змагальність при відборі тих або інших проектів стає одним із стимулів для підтримки якості навчання на належному рівні. Навчання для мігрантів – безкоштовне, що знижує рівень корупції у цій сфері. З іншого боку, таке додаткове навчання не є обов'язковим, а упроваджується винятково як додатковий засіб для закріплення в новій країні. Так, курси у рамках таких проектів можуть виявитися корисними при здачі іспитів на знання мови.

Слід визнати, що в Україні інтеграція через освіту дорослих мігрантів здійснюється опосередковано, символічно. Функції інтеграції зреалізуються здебільшого на рівні національних спільнот, родинних зв'язків. Водночас реальний стан справ свідчить про те, що передусім йдеться про економічну інтеграцію, тобто пошук мігрантами робочих місць.

Насамкінець зазначимо, що Україною зроблено деякі спроби щодо формування цивілізованої міграційної політики. Опосередковано їх можна розглядати у контексті проблеми освіти дорослих, культурно-освітніх потреб мігрантів. Так, 4 серпня 2011 р. набув чинності Закон України „Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту”. У грудні 2011 р. Г. Селешуком розроблено й запропоновано для обговорення проект закону України „Про правовий статус українських трудових мігрантів”. Переважно за ініціативи нечисленних недержавних організацій проводяться тренінги для правоохоронців, суддів, прикордонників, реалізуються проекти щодо мовної адаптації мігрантів. Вітчизняними науковцями здійснюються поодинокі дисертаційні дослідження, у т. ч. і з порівняльної педагогіки, політології, соціології, демографії, історії, присвячені проблемам полікультурності, трудової міграції, адаптації біженців та ін. У відділі андрагогіки Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України досліджуються теоретико-методологічні засади адаптації дорослого населення в умовах іншого лінгвокультурного середовища (О. Баніт) (<http://www.andragogika.com.ua/banit.html>). Водночас, на жаль, в Україні проблема освіти дорослих мігрантів не стала предметом комплексних фундаментальних і прикладних науково-педагогічних досліджень. Очевидними є низький рівень наукових досліджень у галузі міграції, їх епізодичність, розрізненість, а також ненадійність міграційної статистики.

Отже, важливою умовою успішної реалізації завдань адаптації, інтеграції мігрантів у суспільне життя країни є усвідомлення необхідності науково обґрунтованого професійного підходу до вирішення проблем мігрантів і належної професійної підготовки відповідних фахівців. За нашим переконанням, освіта дорослих в умовах розвитку міграційних процесів є міждисциплінарною проблемою. Це актуалізує необхідність об'єднання та координації зусиль педагогів (в ідеалі – андрагогів, геррагогів), психологів, соціальних працівників, соціологів, лінгвістів, програмістів, правоохоронців, юристів, лікарів та інших спеціалістів. Така співпраця сприятиме розробці чіткої стратегії із подальшим упровадженням конкретних заходів щодо освіти дорослих мігрантів з метою їх соціально-культурної адаптації на засадах міжкультурного діалогу.

Таким чином, гуманістичний потенціал андрагогіки у вимірі педагогіки міграцій передбачає розвиток засобами освіти дорослих комунікації як нового рівня культури у багатонаціональному суспільстві, розробку адаптивних освітніх програм, інтеграцію мігрантів в суспільство за допомогою освіти, забезпечення взаємозв'язку соціальної, культурної і мовної адаптації. Йдеться також про необхідність забезпечення двомовності

й полікультурності в освіті мігрантів, створення умов для збереження мігрантами власної мови, інтелектуальних та емоційних контактів з рідною культурою, підготовка педагогів, орієнтованих на роботу з дорослими мігрантами у контексті оволодіння ними кількома мовами і культурами (виховання особистості на рубежі культур), здатних до організації діалогу культур. Ефективне вирішення проблем навчання і виховання мігрантів може бути забезпечено в особистісно орієнтованому освітньому процесі, спрямованому на турботу і допомогу мігрантам та їхнім сім'ям, відновлення їх природно-антропологічних прав (на етнічну приналежність, житло, здоровий спосіб життя тощо), подолання соціальної дезінтеграції, маргіналізації. Оскільки власне гуманізація передбачає визнання, повагу загальнолюдських цінностей, увагу до людей, саме освіта дорослих мігрантів покликана забезпечувати співвідношення інтернаціонального та національного з метою запобігання ігнорування національних цінностей, традицій, культури, національної психології мігрантів.

Література

1. Алиев А.А. Методология и теория образования взрослых: [монография] / А.А. Алиев. – СПб.: Изд. „ИОВ ПАНИ”, 2010. – 71 с.
2. Ахмеджанова Д. Европейское образование взрослых / Дилором Ахмеджанова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: 2.12.2011 <<http://cogita.ru/analitka/2-i-konkurs-esse-deyatelnost-nko-v-rossii-i-v-evrope/dilorom-ahmedzhanova...>>. – Загол. з екрану. – Мова рос.
3. Гаврош О. Українські заробітчани в Чехії: хто, чому і за скільки? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: 2.12.2011 <http://www.ukrajinci.cz/ua/publikaciji-statti/detail/-----_1/>. – Загол. з екрану. – Мова укр.
4. Грищенко В. Деятельность DVV International в Центральной Азии / Виталий Грищенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: 2.12.2011 <www.goethe.de/.../7_Tätigkeit_des_dvv_international_in_Zentralasie...>. – Загол. з екрану. – Мова рос.
5. Лавриненко С.І. Тенденції трудової міграції з України до країн СНД // Стратегічні пріоритети. – 2009. – №2 (11). – С. 186.
6. Лівівські правоохоронці навчалися дотриманню прав іноземців [Електронний ресурс]. – Режим доступу: 27.11.2011 <<http://www.migration.org.ua/>>. – Загол. з екрану. – Мова укр.
7. Малиновська О. Соціально-економічні та етнокультурні наслідки міграції для України: Аналітична записка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: 5.12.2011 <<http://www.niss.gov.ua/articles/592/>>. – Загол. з екрану. – Мова укр.

8. Нето Ф.П.С. Социокультурная и правовая адаптация мигрантов как фактор стабилизации миграционных потоков в СНГ / Ф.П.С. Нето, К.А. Пшенко, М.С. Якушкина // Человек и образование: академический вестник Института образования взрослых Российской академии образования. – 2011. – №1 (26). – С. 104-108.

9. Ольхович О.В. Підготовка соціальних працівників до роботи з біженцями у вищих навчальних закладах США і Канади : автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / О.В. Ольхович. – Тернопіль, 2008. – 20 с.

10.Плисецкий Е.Л. Современные миграционные процессы в России // География. – 2003. – № 37 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: 15.12.2011 <<http://geo.1september.ru/articlef.php?ID=200303705>>. – Загол. з екрану. – Мова рос.

11.Творогова С. Немецкий опыт работы с этнокультурными меньшинствами как способ снижения социальной напряженности / С. Творогова [Электронный ресурс]. – Режим доступа: 27.11.2011 <<http://demoscope.ru/weekly/2011/0459/gazeta026.php>>. – Загол. з екрану. – Мова рос.

12.Укрепление взаимосвязи миграции и развития в Молдове / Сост. Н. Кожокару, Н. де Швагер; Подготовлено для: Всемирный Банк в рамках Сети практиков и профессионалов в области миграции и денежных переводов (МИРПАЛ). – Кишинэу, 2010. – 65 с.

13.Europejski Fundusz społeczny: migranci i mniejszości narodowe / Unia Europejska. – Wydane w Belgii, 2010. – S. 6 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: 5.11.2011 <ec.europa.eu/esf/BlobServlet?docId=185...>. – Загол. з екрану. – Мова пол.

14.Keeley Brian. International Migration: The human face of globalisation / Brian Keeley. – Paris: OECD Rights and Translation unit (PAC), 2009. – 167 p.

***Анотація.** У статті обґрунтовано актуальність міждисциплінарного підходу в освіті (на прикладі андрагогіки, педагогіки міграцій та інших наук). Висвітлено сутність гуманізму андрагогіки у контексті педагогіки міграцій. Проаналізовано прийнятні для України ідеї європейського досвіду соціокультурної інтеграції через освіту дорослих мігрантів.*

***Ключові слова:** гуманізм, педагогіка міграцій (міграційна педагогіка), андрагогіка (освіта дорослих), міграції, адаптація, інтеграція.*

***Гуманистический потенциал андрагогики
в измерении педагогики миграций***

Аннотация. В публикации обоснована актуальность междисциплинарного подхода в образовании (на примере андрагогики, педагогики миграций и других наук). Охарактеризована сущность гуманизма андрагогики в контексте педагогики миграций. Проанализированы приемлемые для Украины идеи европейского опыта социокультурной интеграции через образование взрослых мигрантов.

Ключевые слова: гуманизм, педагогика миграций (миграционная педагогика), андрагогика (образование взрослых), миграции, адаптация, интеграция.

Olena Anishchenko

***Humanitarian potential of andragogy in the context
of migration pedagogy***

Summary. The actuality of interdisciplinary approach in education (evidence from Andragogy and Migration Pedagogy) is grounded in the article. Special attention is paid to the essence of Adult Education humanism in the context of Migration Pedagogy and other sciences. Adopted ideas of European experience of sociocultural integration through Adult Education of migrants for Ukraine are defined.

Key words: humanism, Migration Pedagogy, Andragogy (Adult Education), migration, adaptation, integration.